

Som un poble madur

written by Pau Miserachs | 28 de maig de 2021

“Som un poble madur i preparat per a la independència” és el missatge que ha llançat a Figueres Elisenda Paluzie demanant al nou president de la Generalitat que estigui disposat a fer la independència, anunciant que tant ella com Marcel Mauri, que ANC i Òmnium faran una campanya de pressions.

Pere Aragonès vol seguir la via escocesa, referint-se al referèndum escocès de 2014, per desbloquejar i superar el procés. Però la seva aposta és el diàleg per culminar la independència de manera inevitable. Aragonès proposa que l'Estat espanyol faci el mateix que el Regne Unit en relació amb el referèndum acordat.

La recepta de Pere Aragonès per resoldre el conflicte no és la del 2017. Però sap les dificultats amb les quals es trobarà, començant per Salvador Illa que entén que la proposta és inaplicable i significa divisió i diu que Catalunya no és cap colònia i per tant no té dret a un referèndum. Tindrem l'oportunitat de veure si l'Estat trenca el diàleg i torna a utilitzar la força i la repressió per impedir un referèndum d'autodeterminació.

Salvador Illa segueix ignorant, com el seu dia Miquel Iceta, no creiem pas que inconscientment, que l'autodeterminació és una obligació de l'Estat quan un poble la reclama com a camí del dret a la independència, ja que l'Estat no té facultats per dictar lleis que fixin l'existència o la inexistència d'una minoria nacional o no reconèixer una nació existent dins del seu territori.

Els polítics espanyols i molts ciutadans nostàlgics de la dictadura estan disposats a fer impossible que Catalunya pugui avançar cap a l'autodeterminació reconeguda per les Nacions Unides com a dret d'obligat respecte el Tractat de Montevideo

de 1933 sobre el dret a la secessió que ha fet seu, ja que el principi d'integritat territorial no és utilitzable contra el dret a l'autodeterminació.

La gent de Junts segueix pensant en la confrontació, mentre Pere Aragonès, pensa a sacsejar el país per fer-lo avançar. Aragonès ja parla ara de Nova Generalitat Republicana com a compromís.

Pere Aragonès no dissimula que vol sumar. I així s'ha dirigit a la gent dels Comuns sense tancar les oïdes a les propostes de col·laboració de Salvador Illa de qui sap que serà el cap de l'oposició actiu des del primer moment.

D'altra banda també sap Aragonès que Carles Puigdemont des de l'exili, malgrat el pacte amb Junts, continuarà reivindicant el referèndum del 1r d'octubre i la proclamació unilateral de la República catalana com a fonaments de la independència de Catalunya.

Sectors de Junts com Solidaritat Catalana per la Independència, el mateix Francesc Dalmases i el president Joaquim Torra s'arregleren amb aquestes crítiques al pacte entre Junts i ERC.

Els retrets a la gent d'ERC que ha fet públics Puigdemont no trenquen amb la lleialtat del pacte, oferint la seva lleialtat, denunciant "la narrativa falsa i perversa que diu s'ha construït al voltant de la seva persona". Puigdemont ha demanat "respecte, confiança i lleialtat".

De fet no era ell qui negociava obertament i directament la preferència i institucionalització del Consell per la República. Per això ja hi era Elsa Artadi i d'alguna manera també l'ANC que hi participa. Ara Puigdemont proposa una estratègia compartida de tot l'independentisme per evitar "l'hegemonia d'un determinat partit".

Els Comuns que van estar contra Aragonès en la investidura i

mantindran la distància amb el nou govern auguren una legislatura curta, posant en relleu les desavinences entre ERC i Junts perquè consideren que no hi ha una nova etapa, considerant el nou govern “un govern de resignació que no es forma de construir un país”, manifestant a més Jèssica Albiach que els Comuns són “contraris al processisme”.

Com diu Rafael de Ribot en la seva tribuna al diari *El Punt Avui* del dissabte 22 de maig, “la legislatura comença amb molts interrogants sobre la capacitat del govern i el Parlament. Per fer-la avançar donant resposta tant a les qüestions urgents com a les importants”. Hauria d’haver dit, però, a totes les qüestions que estan per resoldre.

El nou govern toparà amb una Espanya antireformista, anticatalana, monàrquica i de baixa qualitat democràtica a més de les constants demostracions d’hegemonia amb fredor de l’Estat central i del govern espanyol que segueixen suspentent lleis catalanes.

L’auge de la independència catalana és vist a Madrid com un fenomen no durable i a més aïllat que pensen poden solucionar amb diners, recordant a Catalunya que ha de ser solidària amb la resta de comunitats autònomes i, com diuen els de VOX, no discriminar el castellà a Catalunya, intentant convèncer els catalans que l’independentisme a l’hora de la veritat no és majoria malgrat el 52% del vot independentista del 14F de 2021.